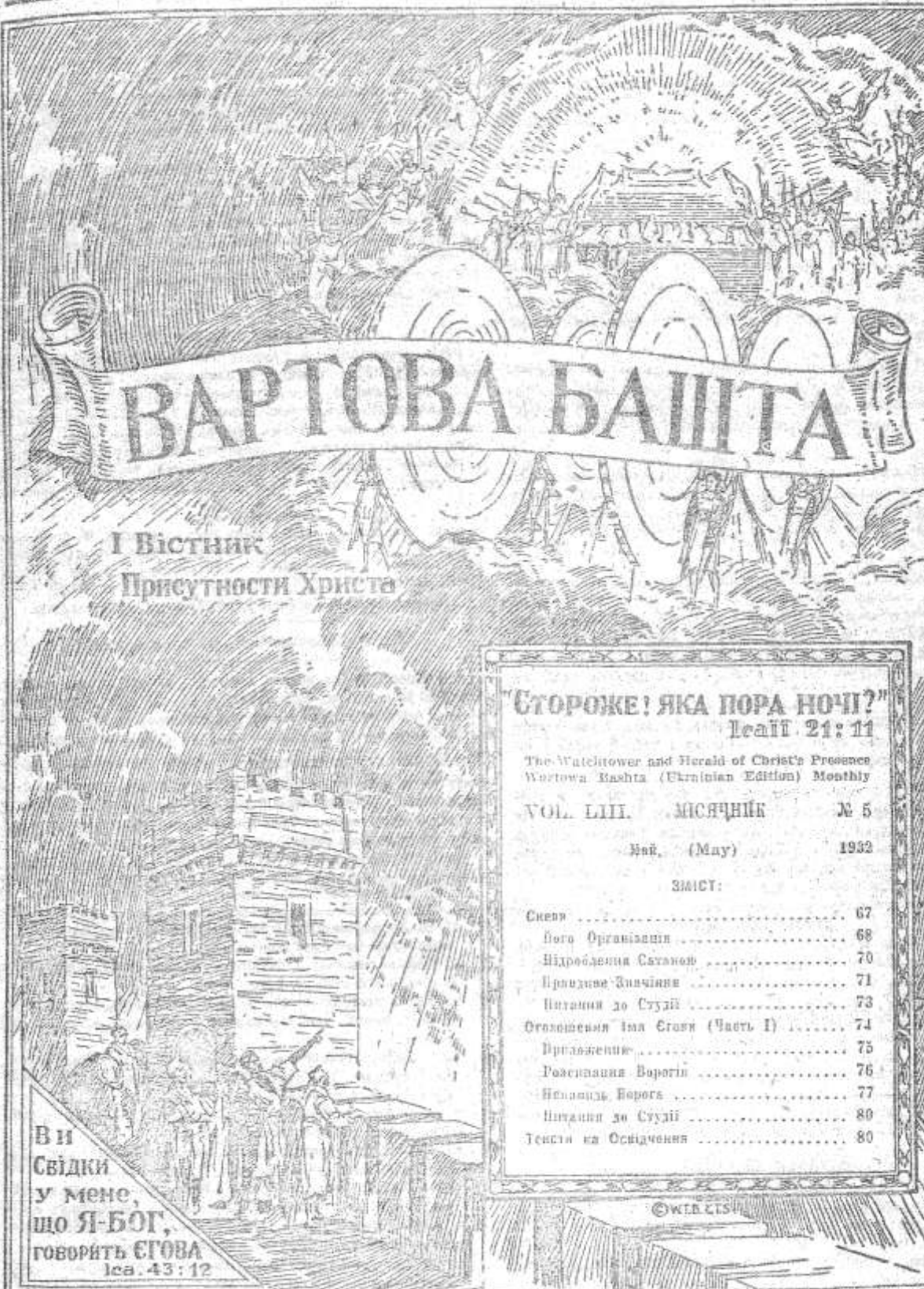

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 5

Май, (May) 1932

ЗМІСТ:

Скери	67
Бого Організація	68
Відродження Сатанов	70
Прозиває Значіння	71
Питання до Студії	73
Оголошення Ім'я Єгови (Часть I)	74
Враження	75
Розсипання Ворота	76
Небезпеки Ворот	77
Питання до Студії	80
Тексти на Освідчення	80

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

© WLB. 1932

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. P. Виткингоф President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од німін до німін, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Ляогос був початком Його творива й активним служом в творенні всіх річей; що той Ляогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в імську силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобши набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог послав Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою й правлячим парем світа; що помазали й вірні послідователі Ісуса Христа—се діти Сноу, члени Єгової організації і його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й вести овець царства всім, що хогать слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова послав Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав установити Божє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владю Христу, котра те царство вже тепер зачала; що незадолго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СТУДІЯ ПСАЛЬМІВ

Недавно було оголошено у "Вартовій Башті", що Псалма 68:11 є авторитетом указування Господних людей яко "збір", і було обіцяно, що пізніше буде щось більше написано про сю Псалму. В сім числі "Вартової Башті" починається початок студії сьог Псалми, котра те студія буде дуже интересна, навчаюча і покінюча для останка. Ті, що не поступали з свідом і наукою котру Господь дав на своїх людей під час минулих пару літ мабуть не так дуже оцінять сю студію. Уважно перечитання головних артикулів котрі були поміщені у "Вартовій Башті" під час минулих сім роки буде помічним, дотично сьог студії, і спричинить ліпше вирозуміння 68 Псалми.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

(Прод. з стр. 80.)

19. Пристосуй Маттея 12:30 і покажи різницю між тими, що протинаються Богу, а тими, що дійсно люблять його і його правду.
20. Опини теперішню єдність і гармонію між дійсними помазанниками.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щобши допомогти людям пізнати Бога Єгову і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для допомоги свідкам Єгови. Він містить матеріал для спотиматичного студіювання Біблії й доставляє учителям для єдинств або для громади людей, що щиро студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він відокремлений від усіх партій, сект або світських організацій. Він відокремлений й безапелляційно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибрив догматичної міни, а радше заохочує до виваженого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загравичні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian ... 7 Berensford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Leslie Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, виславмо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмевну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не виславмо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплата ми виславмо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

- 21-23. Наведи писання й покажи властивий напрям помазанників Єгови наглядом ворогів Божих.
24. Наведи писання і покажи ясно цілі Єгови задля котрої Він вибрав й помазав своїх людей.
- 25, 26. Як верш другий доказує цілі сьог Псалми і час її сповнення? Наведи інші писання описуючи день останнього об'раження.
27. Яка є дійсна проба через котру можна пізнати ворогів Єгови? Як 2 Солуня 2:8 і Ісай 51:6 порівнюють судбу Божих вірних і його ворогів?
28. Про котрих "праведних" говориться в третім верші? Опини чому вони радуються?
29. Докажи, що Вартова Башта робить властиво, коли вона кладе вагу часто на активність в службі Господній.
- 30, 31. Покажи, як в минувшинні Єгова давав остерогу перед тим, ніж Він в славі пару. Яка лекція знаходиться в сім для його помазанників тепер на землі? О що Він поставив, щоб сслужити йому яко свідки його тепер?
32. Як Вартова Башта може сповнити свою службу о яку Постарався для неї Єгова? Отже, яка є цілі 68 Псалми?

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII

Май, 1932

№ 5

СКЕЛЯ

«Хібаж я з двона не вістив, не прорікав вам? Ви свідки мої. Чи ж є ще Бог крім мене? Ні, нема іншої твердині; я ніякої не знаю.» — Ісайї 44: 8.

ЄГОВА від тепер мусить бути знаний всьому сотворінню. Через многі століття Його ім'я було відкинене на бік і дуже мало людей знало Його. Навіть ті, що посвятились Богу зараз по часах апостолів, то більше звертали увагу на Ісуса Христа Сина, чим на Єгову Отця. Очевидно, Сатана ворог зумів до певної міри відвернути увагу правдивих послідователів Христа від Бога через спонування їх почитати Сина, а не Єгову. Ісус сказав своїм ученикам, що хто хоче отримати життя, той мусів пізнати Єгову Отця, і Ісуса Христа Сина; але по смерті апостолів люди скоро забули про Єгову. (Йоана 17: 3) Далше противник зробив, що люди поклонялись упавшим людям, бо навіть молились до жінки, оминаючи Бога і Ісуса Христа. Правда, що многі визнавали Бога і Христа, але честь вони віддавали чоловікові. В сих останніх часах Єгова об'явив себе більше своїм помазаним синам на землі, і тепер се їх повинність нести свідцтво, що Єгова є Богом і крім Нього нема іншого. Вони мусять студіювати Писання і тоді ужити їх знання розумно, розказуючи иншим, що Єгова є Всевишній й що Ісус Христос є Головою вічної організації Єгови.

У многих місцях Біблії згадується про велику Скелю. Те слово "скеля" переложене зі слова, значить велика скала або маса каміння. Часом слово "гори" відноситься до цілого ряду гір. Єгова є великою Скелею Вічності. Скалиста гора се не лише символ самого Єгови, але також символ Його всесвітньої організації. Розглянення декотрих з сих текстів принесе користь в сій студії. В 5 книзі Мойсея є сказано: "Прихилітесь небеса, я промовляти буду; слухай і ти, земле, слова з уст моїх! Бо ім'я Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! Він скеля: діла його звершені; всі бо дороги його справедливі. Він Бог вірний і без оман, справедливий і правдивий!" — 5 Мойсея 32: 1, 3, 4.

Єгова сказав Ізраїльтянам, що Він вивів їх яко свій нарід, та вони покинули Його і пішли за иншим. "А про скелю, що появила тебе на світ, ти не дбав і забув про Бога, що

сотворив тебе." (5 Мойсея 32: 18) Се далше можна поперти словами, які знаходяться в 1 Самуїла 2: 2. "Нема рівно святого як Єгова, нема другого крім тебе; один він бо наша скеля, один тільки Бог наш." — *Покр. тов.*

Єгова є джерелом життя. Єгова старається о спасення з рук ворога. Він втечище і твердиння для тих, що вповні вповають на Нього. Коли Єгова визволив Давида із рук Саула, котрий представляв ворога Сатану і його злу організацію, тоді дух Господень порушив Давида і він писав: "Люблю тебе, Господи, сило моя! Господь скеля моя, і избавлення мое; мій Бог, моє прибіжище, на него вповати му. Він щит мій і ріг мого спасення, башта моя високая. Покличу Господа, котрому належить ся слава, і від ворогів моїх спасуся." (Псалма 18: 1-3) Тут Давид говорив пророчо про охорону й визволення від ворога о котре Єгова постарався для своїх людей в останніх днях, у котрих ми тепер живемо, і коли то Сатана ворог йде війною проти тих, що сповняють заповіді Божі і котрим поручено свідцтво Ісуса Христа. Пророк промовляючи далше про великого слугу Єгови, до которого помазаники на землі мають привилей належати тепер, і відносячися до часу коли битва буде зближатись, він каже: "Бо хто Бог, крім Господа, і хто скеля, як тільки Бог наш. Бог, що підперезує мене силою, і рівняє для мене дорогу. Робить мої ноги, як в лані, і ставить мене на висотах моїх. Навчає руки мої до бою, і напинати залізного лука. Господь живе, і благословенна будь моя скеля, і нехай буде прославлений Бог мого спасення! Бог, що дав мені помститись, і покоров мені народи. За се, Господи, воздам хвалу тобі між народами, і співати му псалми імени твоему." — Псалма 18: 31-34, 46, 47, 49.

Між останніми словами, які написав пророк Давид, були ці: "Дух Господень глаголе в мені, й слово його на язиці в мене. Сказав Бог Ізраїлів, говорив про мене скеля Ізраїлева: володіти ме над людьми праведний, буде царювати в Господньому страхі." (2 Сам. 23: 2, 3)

У всіх цих текстах, можна завважати, що про Єгови говориться, як про велику Склею.

Писання показують, що в цих останніх часах Єгова дасть більше світла своїм людям відносно себе чим до тепер. Се Він робить в гармонії з своєю обітницею. У слідуючих текстах Єгова об'явив себе як скелю і твердиню, і яко охорона для тих, що слухають Його. "Він бо заховає мене в своїй домівці в день неволі, він захистить мене в заступку намета свого, він підніме мене на скелю." (Пс. 27:5) "До тебе, Господи, кличу; моя скеле, не одвертайся мовчки від мене, щоб, коли цурати мені мене мовчки, не бути мені як ті, що йдуть в яму." (Пс. 28:1) "Ти бо єси скеля моя, башта моя, і задля імені твого веди мене й навчай мене." (Пс. 31:3) "Тільки на Бога вповає тихо душа моя, від него мое спасення. Він тільки моя скеля, моя заштита, моя висока твердиня; не захитаюсь ні тріхи. Тільки він є моя скеля, моя заштита, моя висока твердиня; я не захитаюсь. В Бозі мое спасення і моя слава; сильна моя скеля, мое прибіжище в Бозі." — Пс. 62:1, 2, 6, 7.

Даліше, діти Божі від Його жін, котрі становлять частку Його "слуги", мусять в цих останніх часах сповіщати про справедливість Єгови і нести свідоцтво про Нього. Вони мусять знати, що Єгова се велика Склея і повідомляти про се інших. "Посаджені в Єговому домі процвітати муть у дворах Бога нашого. Ще в пізній старості будуть плодити, ядерні й зелені, щоб звістити, що Господь правий. Він скеля моя, і нема неправди в ній." (Псалма 92:13-15) Чотирнадцятий повисше наведений верш відноситься до дорослих послідователів Ісуса Христа, котрі є повні енергії й життя, і котрі активно представляють Бога Єгову. З довірою Його помазанники, котрі є даліше вірні до їх угоди і їх припоручення, словами Божого пророка говорять про визволення з рук ворога через їх велику Склею, і кажуть: "Збігаються до купи проти душі праведного, і безвинну кров засуджують. Та Господь високий мій замок, і Бог мій скеля притулку мого. І нещастя їх він одверне на них, і злобою їх він погубить їх; знищить їх Господь, Бог наш." (Пс. 94:21-23) Сі вірні виславляють їх Склею, і так співають: "Прийдіте, в радості заспіваймо Господеві, з покликом звеселімся перед скелею спасення нашого!" — Псалма 95:1.

Сей факт, що Єгова в наш час звернув увагу своїм помазанникам на себе, як на могутчу Склею, є далішим доказом, напідставі оточуючих обставин, що ми живемо в останніх днях і що вірні сини Божі мусять бути

Його свідками на землі і звіщати про Його ім'я й діла иншим. Прийшов час, що людство мусить знати, що Єгова є Богом. Лише помазанники, котрі є свідками Єгови, тепер не поклоняються людям, а будуть величати ім'я Бога Єгови, повідомляючи людей, що Він єдиний "правдивий й всемогутчий Бог. Всевишній тепер говорить до своїх вірних через свого пророка: "Так говорить Єгова, Цар Ізраїльський, і його відкупитель, Єгова сил: Я первий, я й останній; крім мене нема Бога. Хто ж бо рівня мені? нехай виступить, скаже й за порядком розповість усе з того часу, як я сотворив людей в давнину, та нехай звістить, що настане, що буде. Не бійтесь і не лякайтесь. Хиба ж я з давна не вістив, не прорікав вам? Ви свідки мої. Чи ж є ще Бог крім мене? Ні, нема иншої твердині; я ніякої не знаю." — Ісаї 44:6-8. *попр. перекл.*

Слова пророка тут указують, що прийшов час до рішення цього великого питання, котре тягнулось через століття, і тому прийшов час коли всі сотворіння мусять пізнати, що Єгова, великий Бог і що нема иншої Склеї крім Нього.

Його організація

Всі творива Бога Єгови є звершені і в порядку. На свою всесвітню організацію, представлену під символом великої скелі або гори, що складається з маси каміння, Він в могутчий спосіб звертає увагу людям. Про основи своєї великої організації Він говорить як про "гори". "Основи Його є на святих горах." (Пс. 87:1 *англ. перек.*) Се значить, що Його всесвітня організація є непорушима й вічна твердиня мов гора. Одного часу і Люцифер належав до Божої організації; але збунтувавшись, він став Божим ворогом, і Бог викинув його з своєї організації, і тоді Сатана збудував собі організацію на перекір Єгові. (Езек. 28:16-19) Організація Сатани є символічно представлена через Єгипет. Божий вибраний нарід замешкував в Єгипті, і єгипетський володар, яко представитель Сатани, вельми гнобив їх. Єгова вибрав Мойсея, щоб він визволив Його нарід з Єгипту і запровадив у безпечне місце. Єгова говорив до Мойсея на горі Гореб, котра називається "Божою горою". (2 Мойс. 3:1, 12; 1 Цар. 19:8) Він сказав Мойсейові, що Його вибраний нарід мусить бути випроваджений з Єгипту (з організації Сатани), і що вони повинні прийти й поклонитись Єгові "на сій горі". Се доказує, що гора Гореб була символом Божої організації, і що Божий нарід мусить лишити організацію Сатани й прийти й поклонитись Єгові, если вони хотять жити. При сій то горі Гореб Бог ствердив угоду з Ізраїльтянами; і Новий Завіт тепер свідчить, що та гора представляє органі-

зацію або правительство Єгови. (Жид. 12:24-29) Яко даліше попертя сього є написано: "І привів їх до границі святині своєї, до гори тої, котру здобула правиця його." — Пс 78:54.

"Отже писання показують, що Бог Єгова вибирає із своєї всесвітної організації "насіння", котре станеться головною частию або столицею Його організації. Се є організація сама в собі, але вивисшена понад усі інші часті Єгової організації. Через свого пророка Він каже: "Я вивиду з Якова потомство і від Юди наслідника гір моїх, а внаслідують те вибрані мої і слуги мої будуть там жити." — Ісаї 65:9.

"Се високе місце або столиця великої організації Єгови, символічно представлене через гору Сион де мешкає Єгова і де Він провадить людей, щоб вони примирилися із Ним. "Спогадай твою громаду, що заєднав її оддавна, — избавив, як твое наслідде, тую гору Сион, на котрій ти осівся!" (Пс. 74:2) "Відомий Бог в Юдеї, велике ім'я Його в Ізраїлі, і в Салемі оселя Його, а дім Його на Сионі." (Пс. 76:1,2) "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю." (Пс. 132:13) Ісус Христос усе був Гетьманом всесвітної організації Єгови і через Нього Єгова сотворив усі річі, які були сотворені. Єгова через свого пророка оголосив свій замір сотворити організацію спеціально для свого любого Сина, котра станеться столицею або володіючим чинником над всею Його організацією. Іншими словами сказати, Єгова прославив свого Сина давши йому особливе твориво, над котрим Він є Головою і котре, яко представителю Єгови, буде володіти над всіма творивами.

"Бог велів пророкові Даниїлові пророкувати відносно організації Сатани, описуючи її під символом страшеного боввана. В той самий час те пророцтво відкриває камінь відірваний від гори без помочи рук людських котрий розбив і знищив той страшений бовван. Той Камінь і та могуча Скеля, — се Ісус Христос, Божий помазаний Цар. Се — те "насіння обітниць". "Відірвати" значить, витворити щось нове. Се Бог Єгова і зробив, взявши із своєї всесвітної організації (представлену через гору або велику скелю) твердий Камінь, котрий буде рости і станеться великою горою і наповнить усю землю. (Дан. 2:34-45) Те, що є взятє з куні камінів або з гори, мусить бути каменем, отже "камінь" згаданий пророком Даниїлом відноситься головню до Христа Царя. Те відірвання не було виконане руками людськими, а волею Божою. Єгова замірив се і Він се сповнить. Писання відкривають спосіб поступовання який Єгова уживає для відірвання сього каміння від гори: Він вислав свого любого Сина

Ісуса на землю відкупити рід людський від смерті. В часі коли Ісус появивсь в Йордані до хрещення, Єгова народив Його і признав Його яко свого Сина, котрого Він вподобав. Скоро по сім Він помазав Ісуса Христа на Володаря Світа. В той час Ісус Христос стався "Насінням", про котре Єгова сказав через свого пророка, що воно наслідить гору або станеться Володарем світа і Головою Його великої організації; як про се написано через пророка: "Наслідник гір моїх, а внаслідують те вибрані мої і слуги мої будуть там жити." (Ісаї 65:9) В часі помазання Ісуса Христа яко Царя, він був тоді тим "Каменем відорваним від гори без помочи рук".

"Тоді Єгова велів представити Ісуса Христа Ізраїльтянам, своєму завітуючому народові. Він проповідував їм більше чим через три роки виключно лише про царство Боже і тоді після писання представив себе їм яко Царя. Се Він вчинив вже близько закінченню своєї місії, і в тім часі Він був остро осуджений через злі чинники Диявола. Коли Він в'їхав в Єрусалим на ослиці і представив себе як Царя, то се представляло положення Каміння в Сионі, що є Божою організація. Не було се цілковите заложення Каміння, але в меншості, — в більшій мірі взяло місце пізнійше. Відносно сього Божий пророк писав: "За се так говорять Господь Бог: Ось я закладаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний, великоцінний, та кріпко заложений; хто в його ввірує, той не застидаєсь." (Ісаї 28:16) В той час Ізраїльтяни відкинули Ісуса Христа і розп'яли Його. Через свою смерть Він приніс ціну викупу. Смерть Ісуса Христа цілком не уневажила заложення каміння в меншості. Бог мав на цілі пізнійше цілковито заложити той великий Камінь, і се, що було зроблено.

"Єгова збудив Ісуса Христа зі смерті і прославив Його в небі, але в той час не посадив Його на престолі власти. Пізнійше Він сказав йому, що Він мусить чекати аж до часу коли Він зробить ворога підійком Його. (Псалма 110:1) Той період очидання скінчився в 1914 році, і тоді то сповнилось пророцтво: "Се ж я помазав царя мого над Сионом, святою горою мою." (Пс. 2:6) В тім то часі Камінь був відірваний від Божої гори без помочи рук людських зачав володіти як Цар. Тепер той могучий Цар оголошує декрет або присуд Єгови, написаний переднійше, а іменно: "Ізвіщу приповість, що сказав Господь до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе. Прости в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінці світа у владіння." (Пс. 2:7,8) Се пророцтво висказане Давидом точно пасує до того, що Даниїл сказав від-

носно відірвання Камея від гори і про його царювання над цілим світом. Зараз потім, як Ісус Христос зачав царювати, настала війна на небі, у котрій Христос побідив Диявола і викинув його з неба. (Одр. 12:7-10) Тоді той могучий Камінь, що був образом предвічної Скелі, появивсь в храмі сеї предвічної Скелі, щоб чинити суд. В той самий час правельний Володар землі явивсь яко Цар всьому світу, котрий називався Його ім'ям. Народи так звані "Християнство" своїм поступованням показали, що вони були посередно в угоді чинити волю Богу. Всі дійсно посвячені на землі були в угоді чинити волю Богу і виглядали царства. Бог Єгова, висилаючи свого любого Сина, великого Царя й Суддю, до свого храму чинити суд, і представляючи Його як Царя, сим чином положив той Камінь в повности. Той Камінь був відкинений Християнством і многими іншими, що називали себе послідовцями Христа, так як пророк предсказав і як колись Жиди відкинули Ісуса Христа. Ось так сповнилось се пророцтво: "Він один ваше освячення, та він камінь спотикнення та скеля згіршення обом домам Ізраїля; він сіть і западня осадникам Єрусалиму." (Ісаї 8:14) Ся могуча Скеля, правельний Цар землі, котрого Єгова, предвічна Скеля, взяв із своєї "гори", Він стався освященням для тих, котрих Він знайшов вірними спочатку суду, і також стався "камнем спотикнення" та "скелею згіршення" для гіпокритів і самолюбних так званих Християн, їх самолюбство і гіпокрицтво зробило їх легкою жертвою для сітей Сатани; і їх відкинення Христа, Камея, великого Царя, і Його царство, спричинило для них спотикнення й упадок, і вони були зловлені і розбиті. Жиди спотикнулись і впали в 33р., знов так звані послідователі Ісуса Христа спотикнулись і впали в 1918 р. По спотикненню Жидів, Єрусалим був цілковито знищений. Так само й "Християнство" буде цілковито знищене в недалекий будучності. Сейно недавно, як Божі люди прийшли до розуміння значіння виразу "Скеля" і "Камінь", що був "відірваний від гори без помочи рук". Сі правди були захищені через довгий час задля злого впливу, який Сатана вживав над умом людським. ЦАРСТВО

ПІДРОБЛЕННЯ САТАНОЮ 70 СТОРН

16 Сатана се найхитріший ворог. Його бистрість і хитрість є дуже велика. Він є безсовістний й лукавий до найвисшого степення. Він ужив фальшивих учителів, щоби намовити мільйони людей, котрі шукали життя, вірувати, що апостол Петро був підваленою церкви Божої, і що кількох упавших людей, котрі були вивиснені до позиції папи в римській гіерар-

хії, — наслідники Петра, і що тому папа має найвисшу власть над церквою і одну силу пояснити Писання. Сю підроблену річ він збудував своєю хитрістю, онуством і підступом, в тій цілі, щоби засліпити людей до правди. І так Сатана відвернув мільйони сотворіння від Бога і запровадив їх в богохульство і в почитання чоловіка. Яко підстава сього мильного приписання, і яко вудка до спонукання людей попірати й поклонятись упавшим людям, — агенти Сатани уживали слів Ісуса, а іменно: "Скажу і я тобі: Що ти єси Петр, і на сьому камені збудую церкву мою, і ворота пекольні не подужають її. І дам я тобі ключі царства небесного; й що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі." — Маттея 16:18, 19.

17 Яко доказ, що сі слова Ісуса Христа були страшенно мильно вживані і ймя Боже і Христове було зневажене, наводимо тут слідує: Кардинал Гібонс, великий достойник у папській церкві, написав книжку під назвою *Віра Наших Отців*. Пояснюючи повисше наведений текст, той вчений джентельмен, у своїй книжці, на дев'ятьдесят другій і наступаючих сторонах, каже: "Тут ми знаходимо Петра, котрий визнає божество Христа, і яко нагороду за своє визнання він отримує обітницю першенства. Католицька церква також учить, що наш Господь надав св. Петрові перше почесне місце і нагляд над правительством Його святої церкви, і що та сама духовна висшість все спочивала на папах або єпископах римських, котрі є наслідниками св. Петра. Отже виходить, щоби бути правдивими послідовцями Ісуса Христа, то треба бути в злуці з дієцезією Риму, з відки Петро володіє в особі його наслідника. . . . Після моєї думки, то Новий Завіт не установаляє жадної доктрини, если він не задовольє щирого читача, що наш Господь дав повну власть Петрові провадити цілою церквою."

18 Богохульство можна властиво пояснити яко зневагу проти Бога Єгови через сотворіння, котре приписує собі чесноти й власть, що виключно приналежать до Господа. Се приписання, що Господь дав Петрові перше місце нести і юрисдикцію над цілою церквою, і надав Петрові повну власть, і що папу Бог назначив намісником Петра, і що всі правдиві Християни мусять бути сполучені з римською дієцезією, — се становить найгіршого рода богохульство. Тут можна легко побачити, що се фальшиве приписання було започатковане Дияволом, ціль котрого була і є спонукати людство поклонятись сотворінням, щоби відвернути їх ум від поклонення Богу Єгові, великому Сотворителю. Се був один із най-

більше підступних плянів через котрий Сатана запровадив мільйони людей в темряву; але здається, що прийшов час, коли многі із них тепер будуть мати нагоду побачити світло, пізнати правду, і стати по стороні Бога Єгови і дати честь і покланятись Тому, котрому належиться поклон і почитання. Вони мусять прийти до пізнання, що Єгова є Богом. Отже свідки Єгови повинні сю справу пам'ятати, щоби вони могли навчати інших, котрі бажають знати правду, тому що свідки Єгови є тепер провідниками людей. — Ісаї 55: 4. СВІДКИ ТРЬСВІД

«Бог Єгова є найвищий у церкві, котра є церква Бога живого». (1 Тим. 3: 15) Бог Єгова зробив Ісуса Христа Головою церкви, що є Його тіло. (Ефесян 1: 17-23) У повисше наведеним тексті апостол заявив, що «іншої бо підвалини ніхто не може положити окрім тієї, що положена, котра є Ісус Христос». Бог Єгова устанавляє членів у тілі після свого бажання, тому що се Його будівля й Його організація, вирізана з великої Скелі, що є Його вічна організація. — 1 Кор. 12: 18; Ісаї 51: 1.

«Ключі котрі Господь сказав, що Він дасть Петрові, і котрі Він дав йому опісля, були ключі знання відносно небесної царської родини, або вибраної організації Єгови. Се був привилей даний Петрові прийняти знання силою духа Божого і тоді відомкнути або дати до відома іншим про тайну Христа. Вже сама мова в тексті показує, що там було два ключі. Перший ключ він ужив в Пятидесятницю, коли він під впливом св. духа пояснив Жидам тайну царства Божого, показуючи, що Христос був Головою й основою церкви. Другий ключ Петро ужив до відомкнення або пояснення тої самої великої правди поганам, коли він був посланий до Коринтія. (Діяні. 2: 14-40; 10: 1-44) Як хтось може бути наслідником Петра в сій або в іншій роботі, котра була виключно приписана для нього? Сей факт, що Господь дав Петрові сей привилей і Петро зробив сю роботу за помічю і під керівництвом св. духа, безперечно доказує, що Петро не міг мати наслідника. Отже казати, що Петро був основним каменем церкви, і що йому була дана найвища власть над церквою, і що папа є наслідником його, — се ділковитий фальш і хула. Щоби підтримати сей фальш і хулу, Сатана мусів спонукати людей вірити, що слідуєчі слова відносились до Петра, коли Він сказав: «На сім камені збудую церкву мою.»

«Не є се поправно також казати, що се на тій правді, котру висказав Петро, що Христос був Сином Божим, що церква є збудована. Се було щось більшого чим заявлення правди. Слова котрі Петро висказав в сім случаю були

висказані силою духа Божого. Ісус давав інструкції своїм ученикам і остерігав їх перед наурою фарисеїв. Тоді Він поставив усім своїм ученикам таке питання: «За кого мають люди мене, Сина чоловічого?» Вони відповіли Йому: «Деякі кажуть, що Ти Єремія; а деякі, що Ти Елія; а дехто, що Ти хтось інший.» Тоді Ісус поставив ще одно питання до них: «Ви ж кажете хто я?» Тут заіменник «ви» у формі на-тиску, показує, що Ісус говорив до своїх учеників колективно і не звертав свого питання особисто до Петра. Можливо, що і інші ученики відповіли. Петро ж відповів так: «Ти еси Христос, Син Бога живого.» Відповідь Ісуса до Петра можна переказати так: «Петре, жадний чоловік не сказав тобі сього, але Отець мій, що на небі відкрив тобі сю правду.» Сі Ісусові слова нічого не вказують, що Він дав яку будь силу Петрові, окрім привилею й сили відомкнути тайну царства небесного Жидам і поганам, і крім заявлення Ісуса, що се буде потверджено в небі.

ПРАВДИВЕ ЗНАЧИННЯ

«Що ж тоді Ісус хотів полишити в умі Петра й інших учеників присутних відносно Каміня, коли Він ужив слова: «На сьому камені збудую церкву мою?» Ми мусимо припустити, що ученики були ознакомлені із писанням Мойсея й пророків, тому що їх обов'язок був вчитись текстів св. Письма, і далше, Ісус навчав їх через якийсь час. По отриманню св. духа сі вірні мужі давали свідокство, котре показує, що тоді Ісус розумів. Мойсей і пророки писали, що Бог Єгова є Вічною Скелею і іншої нема. Від часу до часу Бог велів написати, що Він після Насіння, котре буде володіти цілим світом. Через свого пророка Даниїла Він сказав, що Він вибирає із своєї великої гори, Камінь, котрий то Камінь буде рости і заволдіє цілим світом. Те «Насіння» і «Камінь відірваний від гори без помочи рук» — се одна і та сама річ. В часі розмови Ісуса і Його учеників, той Камінь уже був вирубаний із Божої всесвітної організації, тому що Ісус уже тоді був помазаний на Царя. Спевністю, що Ісус мав на умі сі пророцтва написані в св. Письмі в часі коли Він се сказав своїм ученикам. Отже Ісусові слова до учеників можна переказати так: «Я є тим великим Каменем, бо мій Отець, що в небі, післяв мене і помазав мене на Царя і зробив мене основою й Головою Його царської родини; і на мені самім, яко на помазанім Царі Бога Єгови, я збудую церкву мою, що є тіло моє. Сі будуть становити царство, і ворота пекольні не переможуть їх.» Коли Він був з своїми учениками на землі, Ісус далше сказав до них: «Мій Отець зробив угоду зі

мною дати мені царство; а тепер я запрошую вас у ту угоду, щоби і ви мали частку у царстві моїм і стались частию його." (Луки 22:28-30) Отже не було се жадне заявлення правди зі сторони Петра, що становило основи на котрих церква мала бути збудована; і певністю, що Він не відносився до Петра яко до того Каміня, помимо того, що Петрове ім'я означає "острий кусок каміня". Любий Син Бога Єгови, тоді помазаний Цар, був тим великим Каменем, котрий був взятий або вибраний із всесвітньої організації Єгови, котра символічно є представлена через гору, і що Єгова зробив підвалини для церкви; і до того то Каміня Ісус відносився, коли Він сказав: "На сім Каміні я збудую церкву мою". Позаяк Він не відносився до Петра, то се було цілковито неможливим для Нього відноситись до папства в Римі.

Ісус після своїх учеників по краю бути свідками Йому, і що найменше два із них дали свідчення о правдивім значінню Ісусових слів про Скелю, і се показує, яке вирозуміння мали тоді ученики і Петро. Безсумніву, Ісус мав висказати много поучаючих слів для своїх учеників котрих вони не розуміли аж до отримання святого духа. Скоро по отриманню св. духа Петро доручив своє свідчення. Перед володарями Єрусалиму Петро свідкував про силу якою він тоді робив добро, і в сім свідченні він назвав Ісуса Христа, Помазанника, великим Каменем. "Нехай знане буде всім вам і всьому народові Ізраїлеву, що в ім'я Ісуса Христа Назорея, котрого ви розіяли, котрого Бог воскресив з мертвих; Ним сей стоїть перед вами здоровий. Се камінь, зневажений од нас будівничих, що стався головою угла." (Діян. 4:10,11) Петро не казав, що він був підвалиною або головою церкви. Він не міг так свідкувати, тому що його свідчення тоді булоб фальшиве. Він свідкував, що всі члени тіла або церкви се живі каміння, з котрих будується царський дім. "Коли покушали, що благий Господь. Приступаючи до Нього, до каменя живого, від людей відкинутого, від Бога ж вибраного, дорогого, і самі яко живе каміння, будуйте дім духовий, священство, святе, щоб приношено духовні жертви любоприємні Богу через Ісуса Христа. Тим то й стоїть в писанню: Ось, кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий; і віруючий в Него не осоромиться. Оце ж вам віруючим, — дорогий, неслухняним же, камінь, що відкинули будівничі, та став ся у голову угла, — камінь спотикнення і скеля поблазні; і спотикаються, не слухаючи слова, на що вони й полишені." — 1 Петра 2:3-8.

У повисше наведенім свідченні, Петро на-

водить слова пророка Ісайї; і позаяк він каже, що се Бог вибрав сього Головного Угольного Каміня, то ми мусимо припустити, що Петро мав на умі слова Мойсея й Даниїла, що Єгова є вічною Скелею, і що Він вибирає із своєї всесвітньої організації сього головного Каміня на підвалину і Голову своєї організації, котра буде столицею Божої універсальної організації і котра буде управляти світом. Бог і Христос — одно, як се Ісус заявив, і члени Його тіла, також одно в організації, і для того називаються "Живі каміння" збудовані в Божий будинок, котрі становлять Його царську родину. Петрове свідчення, поперте пророками п'ятує приписи папства яко богохульні й фальшиві, котрі витворив отець брехні Сатана і поширив для того, щоби відвернути людей від Бога Єгови і засліпити їх до правди.

Павло, інший свідок Господень, свідкував, що Бог Єгова положив Ісуса Христа яко головний Камінь підвалини в будівлі Його царського дому, церкви, котра буде володіти світом. Се свідчення показує, що Ісус Христос має верховну власть у царстві. (Ефесян 1:22, 23; 5:23; Кол. 1:18) Павло також наводить пророка Ісайю, щоби показати, що Ісус Христос є Угольним Каменем Божої головної організації. (Рим. 9:33) Дальше Павло свідкував: "Тим же оце вже ви більше не чужі і захожі, а товариші святим і домашні Божі; збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угольний (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, до купи споєна, росте в церкву святу в Господі. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу духом." (Ефе. 2:19-22) Сі два натхненні свідки Єгови вповні попирають слова висказані Ісусом до Його учеників, що Христос самий є головою Скелею, на котрій будується церква. Апостоли є стовпами і живими каміннями в тій будівлі, і тепер усі живі каміння збираються разом і будуть становити частку будинку, котрий належить до Бога.

Папська організація хвалиться, що вона найсильніша в "Християнстві" в членах і силі; але як страшенно засліплена і зведена ся товпа! Найсильніші з між людей були захоплені в сей архитвір Сатани, котрих він уживав як знаряд до засліплення многих мільонів, котрі дійсно бажали бачити справедливість установлену на землі.

Але тепер прийшов час коли люди мусять пізнати правду. Се час суду, і вирок, написаний проти "Християнства", невдовзі буде виконаний, і тоді, як се Єгова заявив, "вони спізнають, що я Бог". Предвічна Скеля вже положила в цілості свій дорогий Камінь в Сионі, і тепер могутий Ісус Христос зачинає судити народи.

Відносно цього часу пророк Єгови писав: "І згроблю суд мірою, а справедливість — вагою, і, наче грядом, спустошене буде втече ще льжи, й води затоплять місце вашого сховку." (Ісаї 28: 17) Ся ясна й безперечна правда представлена тут під символом граду, котрі то правди тепер падають на ворога; і скоро всі місця, де ховаються брехні, будуть відкриті, і сліпота буде осунена з очей людських перед щораз більшим напливом правди. Люди мусять пізнати, що Єгова є Богом. Він є вічна Скеля.

НЕПОХИТНІСТЬ

"В той самий час коли Ісус сказав своїм ученикам, що Він був сим твердим Каменем, на котрім Його церква буде збудована, Він сказав: "І ворота пекольні не переможуть її." Сатана через довгий час мав силу смерті і післав міліони до пекла, або до гробу, т. є в стан смерті. (Жид. 2: 14) Через многі століття Диявол уживав всякого знаного зводничого пляну і способу, щоби відвернути людей від Бога і Христа і знищити Божих помазаників. Тепер Єгова посадив свого помазаного Царя на своїй святій горі і зробив Його Головою своєї організації. До сеї то могутньої гори або твердині Божої Сатана тепер збирає всі свої сили до великої й остаточної війни Армагедону. Ісус Христос і 144,000 є зібрані разом до Божої гори; себто так сказати, Христос і воскреслі члени Його тіла є в небесній славі в тій організації, а помазані члени на землі є Його представителями й свідками. Ми тепер знаходимось в останніх днях, і Божий великий Камінь є вивисшений понад усі народи, і приготування до великої битви в день всемогучого Бога поступає вперед. Та нім та битва вибухне у всій своїй лютості, Бог Єгова бажає, щоби людей повідомити о певних великих правдах. Він перше звернув увагу на сі правди правдивим послідователям Ісуса Христа, і дав їм ясне розуміння їх. Се є припоручене свідоцтво Ісуса Христа, і се їх привилей як і задача доручувати се свідоцтво. До сих Єгова тепер каже: "Ви свідки мої, що я Бог. Ви мусите нести свідоцтво правди проти ворожої організації аж ся земля цілковито буде спустошена." (Ісаї 43: 10-12; 44: 8; 6: 9-12) Останок тепер на землі мусить нести се свідоцтво правди людям.

Між найважнішими правдами, які свідки Єгови мусять перше самі пізнати а потім нести другим, є ті: Єгова є вічна Скеля, котра не може ніколи захитатись; Єгова і Його організація се непохитна твердиння на котру ворог ніколи не може успішно напасти; що із тої вічної організації Єгова вибрав Каміня, котрий є Головою і підвалиною, на котрій церква або царство будується; і що правда відносно

царства мусить тепер бути голошена людям. Зводнича система папства через довгий час була втечищем або місцем сховку для брехнів відносно Скелі. Папська організація є то найсильніший таран котрого Диявол уживає до нападу на твердиню Господню, але він ніколи не переможе сеї непохитної твердині. Господь тепер уживе своєї могутньої правди і геть знищить сховиська льжи і дасть людям пізнати правду. "Ноги" Христа, головної Скелі, котрі є живими каміннями, знаходяться тепер у царствах цього світа; але вони не бояться ні чоловіка ані Диявола, тому що вони стоять на вічній твердині. Як се пророк заявив, вони разом підносять свій голос і співають піснь хвали для імя Єгови, звертають людям увагу на вість спасення і розказують людям, що Боже царство приближилось. — Ісаї 52: 7, 8.

Розглянувши справу кожної точки погляду, царство Єгови се вершок Його творива, тому що через нього імя й Слово предвічної Скелі буде оправдане. Те царство вже прийшло і зачало свою діяльність. Ворог зібрав всі свої сили проти нього, але і всі злучені сили лихого не переможуть того царства. Той могутний Камінь, вирубаний із Вічної Скелі, невдовзі поторошить сили Сатани, а його найвище царство буде стояти повіки. (Дан. 2: 44) Царство Боже під Христом є збудоване на підвалині твердого Камня: воно стоїть навіть на Предвічній Скелі. Інші каміння входять в ту будову і становлять частку царської родини, і вони є в тайнім пробутку Всевишнього й відні від усякої шкоди. Єгова дає тепер своєму вірному слугі класі знання сих фактів, і на них кладе відвічальність, щоб вони пильно розголошували сі правди людям у світі, а головню сказати їм, що нема иншої Скелі крім Бога Єгови, і що Його царство оправдає Його імя, здоїме тягар з людей, котрий так довго гнув їх до долини, і провадили їх дорогою вічного життя, і що Його царство, будучи непорушимим і справедливим, буде стояти повіки на честь і славу Його.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. До якої міри імя Єгови було знане в минувших століттях? Поясни причину такого стану. Коли Він тепер відкрив себе? Як? Для якої цілі?
- 2-5. Поясни символічно "Скеля". Наведи писання яке ілюструє.
6. Наведи додаткові писання, показуючи, що Єгова відкрив себе як "Скеля" і твердиня.
- 7-9. Хто був поселений в домі Єгови? Для якої цілі? Наведи писання, котрі виражають їх довіру в Єгову і їх радість. Чому Бог називав себе, "Єговою сна", єдиним Богом, і Скелею, разом із словами "ви свідки мої"?
10. Поясни символізм визволення Ізраїля з Єгипту і чому їх введено до гори Гаріб.

- ¶ 11, 12. Хто є "потомство", "наслідник", вибрані і "служити" в Ісаїї 66: 9?
- ¶ 13. Поясни символізм (а) "каміння" (Дан. 2: 34) і (б) що він був "відірваний від гори без помочи рук".
- ¶ 14, 15. Опиши (а) положення Каміня в Сионі в меншості, (б) положення в пізості. Покажи сповнення Ісаїї 8: 14.
- ¶ 16-18. Опиши, як Сатана жидьно ужив писання відносно підвалини церкви і її будівництва на ній.
- ¶ 19. Що Павло каже, про "основний камінь" церкви і її будівництва на ній?
- ¶ 20. Як Ісус дав Петрові "ключі царства небесного"?
- ¶ 21. Покажи, чи се розумним є, щобі зламав Петра відносно Христа, Сина Божого, була підвалиною на котрій церква будується.
- ¶ 22. Поясни що Ісус розумів, коли Він сказав: "На сій скалі збудую церкву мою."
- ¶ 23, 24. Докажи, що Петро жено розумів Ісусові слова відносно "сеї скали".
- ¶ 25. Покажи як Павло також поспирає слова Ісуса відносно "сеї скали" яко головного каміня в царській будівлі Єгови.
- ¶ 26, 27. До якого степеня Сатана впливав на людство через свій архівір, папську організацію? Пристосуй Ісаїї 28: 17.
- ¶ 28, 29. Поясни, що Ісус розумів під виразом "на сій скалі" і "зрять невольні не перекохнуть її". Доточно сього, який привид і відвічальність мають свідки Єгови в теперішнім часі? Наведи які найважливіші правди сі свідки мусять навчитись самі а опісля розказувати іншим.
- ¶ 30. Отже покажи важність царства Єгови, і докажи, що воно зачало свою діяльність, і які наслідки будуть з його діяльності.

ОГОЛОШЕННЯ ІМЯ ЄГОВИ

«Господь [Царюючий Господь, Всемогучий Бог, — Гот.] прорік слово, і було вістовницю велика сила.» — Псалма 68: 11.

Часть 1

ЄГОВА, відбудувавши Сион, появивсь у славі своїй. Він посадив свого любого Сина на своїм престолі яко правильного Царя землі. Він вислав свого великого Суддю до храму, і Він зачав суд. Він зібрав своїх вірних у тайний пробутток. Він дав своїм помазаникам нове ім'я, яке Його власні уста виповіли. Він установив свого "вірного слугу" клясу яко своїх урядових свідків на землі. Він вислав сих свідків звіщати про Його ім'я. Час прийшов для оправдання Його імені, і він каже, "І вони спізнають, що я — Єгова." Помазаний останок мусить голосити про Його ім'я й про величність Його діл, перше один другому, а опісля давати осторогу й свідомство всім народам Християнства. Останок є поділений на малі громади в різних провінціях землі. На кождім члені помазаної громади Божої є положений привид і задача нести радісну новину другим.

²Шістьдесят восьма Псалма є покармом на часі для Божих помазаних людей. В сій Псалмі знаходиться много точок, котрі потверджують те, що Бог дотепер відкрив своїм людям, і тому здається буде на місці студіювати сю Псалму і розглянути її подрібно. Для декого розбирання сеї Псалми буде виглядати скучним, але для тих, що радуються в Господі і в голошенню Його імені, буде дійсним задоволенням роздумувати над словами, які знаходяться в ній і розбирати інші тексти, поспираючи лекцію в сій Псалмі. Верші сеї Псалми не трактують справи після хронологічного порядку, але відносяться до справ і річей, які переходять в різних інтервалах відкритім Божім замірі.

³Варто зауважати, що ся псалма вживає

три імена Божества, т. є ім'я "Бог" ужите найчаснійше; "Всемогучий" і "Господь", що значить Єгова; і сім разів ся Псалма вживає слово "Господь", з єврейського слова *Адонай*, що значить "Царюючий Господь". Перший раз Господь Бог відкрив значіння свого імені "Єгова" Мойсейові. (2 Мойс. 6: 6-8) Мойсейові Бог дав вірець намету, котрий був збудований в пустині, і котрий пізніше Давид установив на горі Сион. Коли Ізраїльтянам була дана пасха Господня, і вони були визволені рукою Мойсея з під гноблючої руки Єгипту, тоді Мойсей зложив пісню і разом з Ізраїльтянами заспівав: "Ой співаймо ж Господеві, славно бо прославивсь, і коня і їздеця він повергав у море. Господь [Єгова] сила моя й велич, був моїм ритунком. Він мій Бог, і я споруджу дом йому преславний. Вознесу його, прославлю Бог-отця благого." (2 Мойс. 15: 1, 2) А тепер коли позатипічний Мойсей прийшов до храму Єгови, відбудував Сион і привів вірних до нього, і установив правдивий храм, Божий останок на землі співає "Пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агния, глаголючи: "Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святих." — Одкриття 15: 3.

⁴"Той день" котрий Господь сотворив уже прийшов, і останок, в послушенстві до Його волі, тепер має привилей сповнити сі пророчі заповіді, а іменно: "І скажете в той день: Славіте Господа, призивайте ймя його; розповідайте між народами про діла його; напамітайте, що ім'я Його велике! Співайте Господеві, бо він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі! Радуйся і веселися, осаднич-

ко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїль!" — Ісаї 12:4-6.

В минувших часах і інші мали привилей служити Єгови, але неоцінивши сього привилею, вони занедбали Його і не виконали. Тепер Він велить сим "живим камінням" кричати і викликати з радости, тому що Цар і Його царство прийшло і прийшов час на оправдання Єгового імя. Усіх тих, котрих Бог признає, і котрі будуть мати часть у тім царстві, тепер будуть оціняти їх привилей служби і покажуть те оцінення через повне виконання задачеї і облігацій які положені на них.

ПРИЛОЖЕННЯ

Надпись яка є дана Псалмі шістьдесять восьмій, відносності приналежить до попередньої псалми (67). Знов надпись Псалми шістьдесять девятої властиво належить до Псалми шістьдесять восьмої. В обох случаях слова написані є такі самі, а іменно, "Проводиреві хора". Про правило, тут зазначене, виразно говориться в останнім верші пророка Аввакума, де він каже: "Бо Господь Бог — моя сила; він дасть мені сугакові ноги й виведе мене на високі гори. Головному проводиреві хора на моїх струнових інструментах." (3:19 *англ. перек.*) Після сього назначеного права, то ціла надпись Псалми шістьдесять девятої приналежить до Псалми шістьдесять восьмої як додаток, т. є. "Проводиреві хора: на Шошанім [або так сказати лилії]". Се ясно вказує, що тема сеї пісні відноситься до лилій, котрі то лилії означають Христа. Христос є головним знарядом Єгови для оправдання Його імя. Христос порівнює себе з тими прекрасними цвітами, кажучи: "Я нарциз, Соронська квітка, я лилія долиняна!" Він порівнює своїх вірних членів на землі серед ворогів із тією самою прекрасною цвіткою: "Що лилія між тернями — те мила моя між дівами." (Пісня Пісень 2:1,2) Завваж також, що в тій пісні Соломона є написано: "Щоки його — цвітник пахущий, градошки принадного зілля; губи — мов ті лилії, що капле з їх мирра." (5:3) "Він у саду в себе ходить, в цвітнику пахущім, він залюбки попасає проміж лиліями." (6:2) Ісус Христос прийшов до храму Єгови і збирає вірних до себе, про котрих є написано, що Він каже: "Мій любий мені належить, а я йому; він пасе серед лилій." (2:16) "Милый мій належить мені, а я милому, — тому, що в лиліях попасає." — 6:3.

У присінках Соломонової святині і на стовпах її знаходились вирізані лилії. "А поверх стовпів були наче лилії пороблені. Так закінчено роботу стовпів." (1 Цар. 7:22) Ісус обіцяв вірним побідникам, що Він зробить їх стовпами в храмі Його Бога. (Одрк. 3:12) Се зда-

ється був пророчий прообраз представлений в лиліях на стовпах Соломонової святині. Вилите море Соломонової святині також представляло ту саму річ. "Завгрубшки було воно в долоню, а край його похожий на край кубка, видом же подобало на розвиту лилію. Воно містило в собі дві тисячі ведер." (1 Цар. 7:26) Відносячись до відсвіження і відбудовання свого останка, Єгова каже: "Буду Ізраїлеві россою; він зацвіте, мов лилія, та запустить коріння, мов на Ливані." (Осі 14:6) Сі тексти показують, що ся псалма є дана яко духовний покарм для Божого останка на землі.

Ся пісня була й є для служби в святині. Головний співак мав бути провідником або директором музики в службі храму. Ся псалма є названа яко пісня "провідникові хору", написана для служби в храмі; і се показує, що вона є пророцтвом, котре відноситься до часу Христового приходу до храму Єгови чинити суд, котрий то час зачався в 1918 р., і що вірний останок тепер співає пісню Мойсея й Агніа, котрої ніхто окрім 144,000 не міг навчитись, ані співати.

Інша часть тієї написі є: "Псалма [Пісня] Давидова." Се піснь хвалення Єгови, котру дорогий і возлюблений Син Божий Ісус Христос, спричинив, щоб Давид написав для останка Єгови тепер на землі. Сі отже співають: "Господь сила моя й щит мій; на него вповало серце моє, і він допоміг мені; тому радується серце моє, йому віддам хвалу піснею моєю." (Пс. 28:7) Се було в святині в наметі, що та піснь співалась, предсказуючи, що така піснь хвалення буде співатись в храмі Бога Єгови. "І звелів Езекиа принести всепалення на жертovníк. І в той час, як почалось всепалення, почалось й співання Господеві під гук труб та приборів Давида, царя Ізрайлевого." (2 Пар. 29:27) Сі пісні не співались в чужих землях, як се показують слова в іншій місці. "Там бо захотіли від нас слова пісні і радости ті, що в неволю нас забрали, знущались над нами: Нуте, заспівайте нам пісень Сионських! Як же нам пісень Господніх на чужій землі співати?" (Пс. 137:3,4) Тепер вірні "співають Господеві нову пісню." — Пс. 96:1; 98:1; 149:1.

Слово "псалма" значить, що вона містить у собі музику до грання; і се, що вона називається піснею й псалмою, показує, що се не лише поезія для читання для особливої втіхи, але що її треба співати голосно на хвалу Єгови разом з іншими, яко свідощтво людям. Еврейське слово "пісня" або "псалма" має значіння середньовічних півців, що ходили з місця на місце і виградали біля доріг; і се піддає думку, що свідки Єгови йдуть від дому до дому доручують свідощтво хвалення для імени

і царства Ёгови, щоб дати і іншим знати про Його імя й заміри.

“Ся пісня починається: “Нехай встане Бог! Щоб розсипались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники Його!” (Верш 1) Слово Бог ужито тут значить “Найвищий”. Слова ужиті в сім тексті й в інших дотичних текстах, показують, що ся пісня відноситься до часу по 1914 році. Мойсей був перший, що ужив виразу зазначеного в першій верші. Ізраїльтяни під керівництвом Мойсея були в пустині коло гори Синай. Мойсей зорганізував їх в різні громади й армії й поставив начальника над кожним відділом. Намет був збудований і скриня завіту, встановлена в Святаях Святих. Коли Ізраїльтяни були в дорозі, то скриня завіту, котра означувала присутність Ёгови, була несе на перед ними, і сим представляла, що Ёгова провадить свою організацію. Ввесь край перед Ізраїльтянами знаходився в руках ворога, включаючи і край Канаан, до которого вони подорожували. Приказ рушати в дорогу був даний, відносно чого писання каже: “А хмара Господня була над ними в день, як рушали вони табором. І як піднімали в місця скриню, так промовляв Мойсей: Встань, Господи, і розсиплуться вороги твої; і ненавидники твої розбіжуться від лица твого. А як останувалась вона, тоді промовляв: Вертайся, Господи, до незлічених тисячей Ізраїля!” — 4 Мой. 10: 34-36.

“Ёгова визволив своїх людей від гнету, котрий наложив на них сатанська організація, т. є володіючі сили Єгипту. Через довгий час Божий нарід був гноблений, і є далі гноблений. Він є бідний самий в собі, але багатий вірою. Ёгова назначив час коли Він покаже свою ласку Сионі й коли Його слава засияє, про що написано: “Ти встанеш змилосердишся над Сионом; час бо вже помилувати їх, прийшов бо визначений час. Коли Господь відбудує Сиона, явиться в славі своїй.” (Пс. 102: 13, 16) “Задля насилля над нещасними, задля стогнання бідних встану тепер, — говорить Господь, обезпечу того, якого розлютились.” (Пс. 12: 5) Будьмо певні, що слова в Псалмі 68: 1 не приказують Ёгові, що Він має робити, а радше вони показують віру в обітницю Бога Ёгови, що Він встане в своїй часі, й віру, що той час уже прийшов. Його люди показують повну віру в Його коли кажуть: “Нехай встане Бог!” “Бо встане Господь так, як на горі Перазимі, розгнівається, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне”. — Ісай 28: 21.

“Се пророцтво малоб сповнитися тоді, коли Божий нарід на землі потребувати ме охорони, і в часі коли ворог буде відкритий і знищений.

“Земля сумує, маліє, Ливан у стиді, замирає; Саврон став, як пустиня, а Вазан в Кармелем і ліс втерляв. Отже я тепер устану, говорить Господь, тепер піднімусь, здіймусь у гору.” (Іса. 33: 9, 10) В сім то часі Бог Ёгова дав своєму лютому Сионові всі народи землі в наслідок. “Встань, Боже! Суди землю, ти бо маєш право судити всі народи.” — Пс. 82: 8.

“На горі Сион в Єрусалимі було розп'яте шатро або тим часова святиня. Давид вигнав Ебуситів із гори Сион і осівся там самий, і потім називали те місце “Давидовим містом”. (1 Парал. 11: 3-7) Давид приготував місце на горі Сион для скрині завіту. В часі коли він писав сю пісню (шістдесят восьму) Давид зорганізував Ізраїльтян і забрав скриню завіту із землі Обед-Едому і установив її на горі Сион в шатрі або святині, о яку він постарався для неї; і ось так Ёгова спочив на типичній горі Сион. Скриню завіту принесли із радістю і з співом. (1 Парал. 15: 1-27) Се здається було сповнення пророцтва в меншості. “Встань, Господи, поступи на місце спокою твого, ти і скеня сил твоїх.” (Пс. 132: 8) Сі річі здається сильно вказують що шістдесят восьма Псалма сповнилась, потім часі, як Ёгова, через свого представителя Ісуса Христа, представленого через Давида, викинув Сатану з неба і зараз потім явився в храмі Ёгови, щоб судити. Ся подія сталась від 1914 р. до 1918 р., показуючи, що Ёгова взяв позицію на позатипичній горі Сион, стоблиці своєї великої організації.

“Тепер, коли Ёгова осівся настало у своїй головній урядовій квартирі, представленій через гору Сион, то прийшов для нього час устати, щоб докорити й знищити ворожу організацію. Многі писання, включаючи і Псалму 68: 30, показують, що се мусить бути доконане, і то в дуже короткім часі від тепер. Се було представлено через те, що коли скриня завіту була встановлена в шатрі або в святині на горі Сион в Єрусалимі, тоді цар Давид “встав, щоб побіднати”, вигнавши геть ворога і розширив границі свого царства до границь приписаних Ёговою. (1 Мой. 15: 18; 1 Парал. 18: 1-17) Се стосується з роботою Ісуса Христа від 1914 року, як се зазначено в Одкритті 6: 2. (Гляди Світло I, стр. 73)

РОЗСИПАННЯ ВОРОГІВ

“Даліше пісня звучить: “Щоб розсипались вороги.” Сі слова стосуються з словами Ёгови, котрі Він сказав до Царя Ісуса Христа, а іменно: “Жезло сили твоєї пришло Господь [Ёгова] із Сиона; царюй серед ворогів твоїх”. (Пс. 110: 2) Се сповнилось в 1914 р. І так Ёгова дає пізнати кого Він ужив до роботи пустошення. “Ось наступає пустошник на тебе: хорони твої

замки, стережи шляху, узброюй поясницю, збірай до купи потугу." (Наума 2:1) Те саме слово (*нуса*) в єврейській мові перекладене на "розсипання" в Псалмї шістьдесять восьмій, а в Наума на "спустошення". Рівнож те слово з єврейського є перекладене на "розносити" і "розсипати" в слідуючих текстах: "Віяти меші, а вітер буде розносити їх, ти ж Господом будеш радуватись, хвалитись Святим Ізраїлевим." (Ісаї 41:16) "Ступив він — земля струсилась; глян — і затремтіли народи, розпались гори вічні, первовічні узгір'я позапалились; дологи його — вічні." (Авв. 3:6) "І загірмів Господь на небесах, і Всевишній підняв свій голос — гряд і угля палаєще. Пустив стріли свої, і розігнав їх, і метнув блискавками, і заколотив їх." — Пс. 18:13, 14.

НЕНАВИДЬ ВОРОГА

"У Псалмї 68:1 є зазначено: "Щоб ... розбіглись перед ним ненавидники його!" Коли похід зачався в пустиню, Мойсей сказав: "Ненавидники твої розбіжуться від лиця твого." (4 Мойс. 10:35) В гармонії з сею молитвою сїєї Псалмї, пророк Ісаїя також писав як слїдує: "О, колиб ти прорвав небеса й зійшов! гори б таяли від лиця твого, як від жару розтоплюючого, як від огню, що вода кипить від него, щоб ім'я твоє узнали вороги твої; од лиця твого задрожали б народи. Як творив ти страшні діла яких ми й не сподївались, і зходив у низ, то гори таяли б від лиця твого." — Ісаї 64:1-3.

"Ворог і його організація ненавидять Бога Єгови і Його царство і тих, що є в лїнії до того царства. "Бо ось вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народу твого, і нараджаються проти тих, що бережеш їх." (Пс. 83:2, 3) Вони радять раду проти помазанників Божих. Вони формують змову про Господа Бога і проти Його людей, і явні діла виконують і будуть виконувати. (Пс. 2:2, 3) Кождий, що тепер не стоїть по стороні Єгови й Його царства той чинно або нечинно є в конспірації (в змові) проти помазанників. Многі скажуть, що вони не входять в змову і не противляться роботі Господній, котру Він виконує через свого останка на землі, але вони говорять лож для того, щоб звести інших. Ніхто, хто робить змову, не признається до вини. Ті що роблять змову проти Господніх помазанників і проти роботи яку Господь виконує через них, не вагаються говорити і лож. Нехай ніхто з помазанників не дається ошукати через 'масні слова' тих, що називають себе слугами Божими, а брешуть, і котрі в дійсності належать до зборища Сатани. (Одр. 3:9) Царство прийшло, і Цар Єгови засїв на своїм перестолі, яко великий Суддя,

і тепер є в храмі Єгови і розночав суд. Його очі палають огнем гнівом проти ворога. (Одр. 19:12) (Гл. Світло 2, стр. 166)

"Тепер з більшою силою і з сильнішим значінням чим коли, Його слова звучать: "Хто не зо мною, той проти мене." (Мат. 12:30) Посереднього ґрунту нема для тих, що вважають себе по стороні Господа й Його царства. Сї вживають масних слів і облесної мови, щоб часом хто з світа не образився, і тому вони стримуються від одважного голошення про день гніву Божого і про Його царство. Вони отже не стоять по стороні Господа і Його царства, але проти нього. Ті що дійсно люблять Бога й Його правду, будуть без страху і відважно голосити день гніву Божого і Його царство. Інші ж не є по стороні Господа й Його царства, а проти нього. Хто дійсно любить Бога і Його правду, той одважно голосить Його правду, тому що се день Божого гніву й суду. (1 Йоана 4:17, 18) Ті, що не прийняли любови правди, послугуються сатанською методою зводництва, і падають в руки Сатани й стають частию "чоловіка гріха". (2 Солон. 2:3-12) Нехай же ті, що дійсно люблять Бога, остерегаються й оминають всіх тих, що роблять компроміс із світом і рівночасно кажуть, що вони йдуть слїдами Ісуса. Пам'ятайте, що хто приятелює світа і шукає похвали від світа, той є ворогом Бога. — Якова 4:4.

"Ті, що не стоять по стороні Єгови і Його царства, і противляться роботі яку Господь виконує тепер на землі, є ворогами Бога, котрих Він ненавидить; і всі Його помазанники рівнож ненавидять Божих ворогів. Дійсні помазанники є в єдності і в повній гармонії, тому що Христос є в храмі своїм і Сион відбудований, і Христос є Головою цілої громади. (Ефесян 4:13; Пс. 133) Між помазанниками Господа Бога не може бути розділу, ані не може бути між ними тих, що братаються з ворогом, і в той самий час кажуть, що вони вірні Богу. Нехай ті, що хотять бути вірними, оминають всякий спір із тими, що називають себе слугами Божими, бо в дійсності вони служать собі й ворожій організації.

"Хто чить чоловіка й шукає похвали, вивиснення й оцінення від людей, той є гидотою в очах Бога і належить до ворогів Божих, котрих Він ненавидить. До тих, що роблять компроміс з ворогом, Єгова через свого порока говорить: "Чи слїд було тобі помагати нечестивцеві й любити ненавидячих Господа? За се (мав упасти) на тебе гнів від лиця Господнього." — 2 Пар. 19:2.

"Є властивий час ненавидіти і час воювати, і той час прийшов тепер. (Еккл. 3:8) Прий-

шов час і Єгова віднайде ворогів своїх, що ненавидять Його і Його помазаних слугів. "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правниця досягне всіх ненавидячих тебе." (Пс. 21:8) "Ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він хоронить душі людей побожних; з рук беззаконних визволяє їх." — Пс. 97:10.

Є і такі, що взяли ім'я Боже і Христове, а однак противляться голошенню про ім'я Єгови і Його царства. Ті, що в повній єдності з Христом, є представлені через псалміста, що вони кажуть: "Та ворогів твоїх, що згадують тебе для беззаконня, що за марним ганяють. Чи не мати мені ненависті проти тих, що тебе ненавидять, і не гідитись тими, що проти тебе встали? Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене." — Пс. 139:20-22.

Слово Бога Єгови є дане Його помазаникам для інструкції і провідництва, щоб вони йшли правою дорогою, щоби вони могли бути звершені до всякого доброго діла. (2 Тим. 3:16, 17) Сю добру роботу, котра є вельми важна в теперішнім часі, виконують свідки Єгови в послухенстві до приказів Єгови. Єгова вибрав і помазав своїх людей, не для того, щоби вони здоровкались один з другим або провадили спільне чудове товариство або роздумували над позицією вивиснення, яке вони будуть мати в будучині, але Він вибрав їх, щоб вони були Його свідками. Перед розкиненням ворогів і за ним з перед Нього втіляти муть ті, що ненавидять Його й Його царство, Бог приказує перше дати повідомлення і остерогу. Ті, що люблять Його мусять нести овочі царства до володарів і народів, котрі хотять слухати. Коли ся робота скінчиться, тоді Єгова через свого головного Виконавчого Чиновника, і в гармонії з молитвою вираженою пророком в псалмі, знищить ворогів. Щоби помазаники були повні оружені до роботи на часі, Єгова відкрив їм значіння своїх многих пророцтв висказаних відносно Його замірів. Для сеї то цілі Він дає їм вирозуміння сеї псалми і інших подібних пророцтв.

ЦІЛКОВИТЕ ЗНИЩЕННЯ

"Як дим счедає, нехай вони так счезнуть; як віск топиться від огню, нехай так погинуть грішники від лица Божого." (68:2) Сей верш сеї псалми дальше доказує, що сповнення сього висказаного пророцтва взяло місце по приході Господа до храму Єгови в цілі суду. В той час Христос великий Суддя засів судити і стався неначе "огнем розтоплючим". (Мал. 3:2) Були часи, що Єгова карав ворогів і нищив много із них, щоби виробити собі ім'я; але тепер прийшов день остаточного обрахунку, і ворог і ціла його організація мусять тепер упасти, і

се що прославить ім'я Єгови. Отже через свого пророка Він каже: "Слухайте, всі народи, вважай, земле, і уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого. Ось бо, Господь вийде з пробутку свого, зійде вниз і возьме під ноги високих на землі. Гори розтануться під ним і долини, як віск від огня, стопніють, мов ті води, що ллються з гори." (Михея 1:2-4) Згаданий дим у другім верші тої псалми показує присутність огню, котрий цілковито пожере ворога і Його організацію. "Бо погинуть беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята; вони никнуть, никнуть вони, як дим." (Пс. 37:20) Яко дальше попертя сієї точки є написано: "Нехай будуть йому, як слимак, що лізе, знемогаючи; бодай би вони, як недорід жіночий, ніколи не бачили сонця, [світла Божого царства]." — Пс. 58:8.

Очевидно Господня ціль є, щоби безбожник побачив, зараз перед своїм знищенням, що його кінець прийшов: "Побачить се грішник і розсердиться; скрегочучи зубами, буде пропадати; жадання грішників загине." (Псалма 112:10) Вони не зможуть встояти перед лицем Господнім: "Гори, як віск, топляться перед Господом, цілої землі владикою." (Пс. 97:5) Апостол, будучи ознакнений з сими пророцтвами, аживає символічної мови, коли пише: "Небеса, падаючи, рунуть, і первотини, горючи, розтопляться." — 2 Петра 3:12.

Тут не може бути жадного сумніву щодо судби тих, що не люблять Господа і Його царства, але котрі вживають Його Слово в самолюбний спосіб для ошукання других. Простих писання говорить як про "чоловіка гріха", "сина погібелі", котрі будуть знищені Господом. "І тоді відкриється беззаконник, котрого Господь убо духом уст своїх, і знищить явленням приходу свого." (2 Сол. 2:8) До своїх вірних, котрих Єгова зробив своїми свідками, Він тепер каже: "Підніміте очі ваші на небо в гори, гляньте на землю вниз: ось, небеса поникнуть, як дим, і земля — мов стара одежина, а спасення мое од віку в вік пробувати ме, і справедливості моя не зникне." — Ісаї 51:6.

Єгова прийшов до Сиону і появивсь у славі своїй, і Його помазаники знають сей факт. (Пс. 102:16) Очевидно задля заохочення вірного останка Єгова тепер говорить до них: "А праведники нехай звеселяться, нехай возрадуються перед лицем Божим, і торжествують в радості." (Пс. 68:3) Сі є оправдані через Ісуса Христа; і тому що вони були привидені під ризи справедливості, о котрі Єгова постарався для своїх вірних, вони мають велику причину радуватись тепер. Вони знають, що Єгова звер-

нуб свою увагу на землю, і сим чином є присутній і Його царство прийшло й оправдає Його імя. Вірні були запрошені увійте в радість Господню. Противники бачать радість останка і ненавидять їх і скрегочать зубами проти них, і Єгова говорить про них і про своїх слуг: "Слуги мої будуть співати в radoшах серця, ви ж голосити мете задля сердечного смутку і ридати від сокрушеного духа." (Ісаї 65:14) Ворог і його представителі, через ошущство, підступ і насильство, яке вони практикують над клясою храму, стараються стримати останка в проголошенню імя й царства Бога Єгови. Однак сі вірні свідки люблять Бога, і вони відпирють одважно ворога і радісно дальше проголошують присутність Всевишнього; вони є запевнені, що Єгова схоронить їх, тому що вони люблять Його й служать Йому.

²⁰ Сьогодні много людей у світі називають себе, що вони посвятились чинити волю Божу, однак гірко противляться Товариству і *Вартової Башті*, в його стараню оголошувати вість імени Єгови і Його царства. Вони строго критикують *Вартову Башту* тому що вона багато говорить про службу. Між іншими, вони також критикують Товариство називаючи його гандлем продажі книжок, і що вони видають їх для приватної користи. *Вартова Башта* відмовляється входити у спір, і нічого не говорила б про сю справу, еслиб не щире бажання дати поміч, потіху й заохочення для тих, що зобов'язались служити Господу. Ся задача як і повинність є положена на *Вартову Башту*, щоб вона чинила сю річ для користи Божих помазанників, і для тієї причини вона часто звертає увагу на потребу бути активним в службі Господній.

²¹ Бог ніколи не зробив жадного чину проти ворога не давши перше повідомлення о своїм замірі. Замість післати потоп і знищити старий світ без остороги, Він перше велів праведному Нойові стратити многі літа в службі, і повідомляти людям о Його замірі знищити злий світ. Задля гноблення й знушення над Ізраїлем, египетське правительство справедливо заслужило на знищення, і Бог міг був наложити кару на провонадарів того народу без остороги. Однак місто сього, Він післав Мойсея і Арона до Єгипту, котрі в послушенстві до Божих приказів дали їм осторогу.

²² Божої цілі в повідомленню о надходячій знищенню організації Сатани, не могли оцінити навіть завітуючі люди Божі, аж поки вони не зрозуміли дійсної причини, чому Він дозволив зло на землі, що так довгий час царювало, і також, що першорядне питання не є спасення чолоніка, а оправдання імени й слова Єгови. Божя ціль є, щоби дати відповідну нагоду всім

сотворінням пізнати, що Він єдиний правдивий й Всемогучий Бог, й джерело життя й благословенств. Час мусить прийти, що велике питання, яке порушив Сатана щодо найвисшої влади над світом, мусить полагодитись. Про той час і чин оправдання Божого імя, Ісус Христос описує як про найбільше горе, яке коли скарало світ. Если повідомлення мусілось дати про надходячий потоп, і про кару, яка впала на Єгипет, то виходить, що зараз перед днем великої битви Всемогучого Бога муситься повідомити о сім людей і то ширше-чим в попередних часах. Але хто мавби доручувати таке повідомлення? Певно, що любимці Бога і котрі відмовляються робити який будь компроміс із ворогом і його організацією. Тут нема місця на дискусію щодо сього, яка є воля Божа в теперішнім часі. Він положив відвічальність на своїх свідках нести свідцтво для "Християнства" і сказати "Християнство", що має незадовго настати. Для Божих свідків неможе бути жадної вимівки щоби занехати доручувати таке свідцтво. (Езекиїла 3:6-10) Єгова отворив дорогу до приготування до такої роботи; він постарався о радію і о машини для друкування вістки; Він світить своїми близкавицями яснійше чим коли вперед свое пророче Слово, і сим чином Він робить вість ясною, так що можна її зрозуміти; і тоді Він каже до своїх людей: 'Несіть сю вість організації Сатани, аж поки вона цілковито опостіє.' (Ісаї 6:12) Приказів Єгови муситься слухати, і ті, що люблять Його, будуть слухати.

²³ *Вартова Башта* нежалує сього, що вона робить натиск на важність бути активними в службі. Вона цілковито не сповнила б своєї місії, еслиб вона часто не повторяла о нечестності голосити вість у всякий можливий спосіб о який Господь постарався для голошення. З Божої ласки *Вартова Башта* буде дальше робити натиск на важність голошення Його імя і Його царства і буде повідомляти людей, що організацію Сатани, котра гнобить людство, Бог небаром знищить. Давши пророцтво в шістьдесять восьмій пасльмі, очевидно ціль Єгови була, щоби зробити важність на месення повідомлення організації ворога і щоби дати знання о своїм імени на землі, нім Він знищить ворога. Сей факт, що він тепер відкрив значіння сього і значіння інших подібних пророцств, є сильний доказ, що прийшов час голосити сю вість, і що помазанники мусять бути пильні у виконуванню Його приказів. Щоби Його помазанники були заохочені йти в боротьбі в перед, *Вартова Башта* поміщує се, вважаючи, що се добре й подрібне в'яснення пророцтва, котре є написане головно на теперішній час.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Які кроки Єгова підтримує для голошення свого імя? О які відповідні средства Він поспірає для своїх помазанників, щоб Його помазанники мали часті в тім?
2. Чому шістдесят восьма Псалма є поміччя для студіювання в теперішній часі?
- 3-5. Чому останку інтересно знати, що Бог найверше поимени значиння свого імя Мойсейові? Які приклади мають вірні в сих часах? Покажи, чи себ приваляв єдиним ті, котрим Він дав Його?
- 6, 7. Якє світло кидна Апостол 3: 19 відносно сїх псалмів? Валими илиї писання дал потвердженнї, покажи значиння написі: "Проводирей хора: на Шеманім".
- 8-10. Дал якої цілі сї піснї була написана? Чому вона також

називається "Псалма Давидова"? Як вона служить для цілі для якої вона була написана? Як її назва: "псалма" піддає думку її ужиття?

11. До котрого часу сї псалма відноситься? Опиши случаи коли почиткові слова сїх псалмів були поранні раз ужиті.
- 12, 13. Поясни й притесує сїх вираз: (а) "Нехай истане Бог". (б) "Пріймюв бо визначений час". (Пс. 162: 13) Покажи на підставі інших писань, що сїх вери добре пасує до обставин до котрих він відноситься.
- 14, 15. Притесує псалму 132: 8 до Псалма 68: 1.
16. Казі і як Єгова розширє своїх верогів?
- 17, 18. Покажи, як інші писання разом із теперішними фактами показують тожність тих, що нехвалити Його. (Прод. на стр. 66)

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 1. червня, 1932.

"І чує я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних зростів, що казали: Аллилуя! обняв бо царство Господь Бог Вседержитель." —

Обкриття 19: 6.

ВІСТЬ проголошення в сїм верні зазначає час, коли сї піснї хвали зачнеуть співати, а іменно, коли Господь Бог Вседержитель посадить свого любого Сина на своїм престолі в Своїй й зачне царювати. Семий ангел зачав трубити на славу Бога Єгови. Се було в Детройт в 1928 р., що останок на землі зрозумів се і підхилив сїм пісню хвали і зачав голосити по цілій землі; отже з тими, що прилучились до пісні Аллилуя, мусять бути заключений і останок Божих людей на землі. Ся правда мусить голоситися далше яко свідонтво; і останок буде давати се свідонтво. Єгова є Богом і нехай се розпознають всі ті, що люблять Його. Інші прилучаться до пісні пізнійше. Останок мусить робити се тепер. *Світло II. 150.*

Середа 8. червня, 1932

"Я кажу: Чини волю царську, а се — задля присяги перед Богом. Не клян одбавляйся од його; не будь упрямим в ледачому ділі; бо він, що схоче, все може зробити." — Еккл. 8: 2, 3.

ВІПЗЬКА звязь між комерцією, політикою і екклезіастичним елементом світа буде перервана і екклезіастичний елемент буде підживлений і знищений перек Армагедоном. Але навіть і потім останок буде в небезпеченстві від інших ворогів, і буде мусів ходити остоорожно і точно сповняти прикази Божі, если він схоче бути охоронений. Ціль Сатани є тепер знищити останок, і він буде далше уживати земських агентів, аж Армагедон знищить Його силу й організацію. Божі люди мусять бути приготівані й мусять чувати, щоб вони могли бути певні, що вони бухуть охоронені Єговою від тих других ворогів. Вони мусять робити те, що заслугонали на охоронення Єговою і Його визволення від руки ворога і Його агентів. В 8/1/31

ТАНСК. СУДС. В. Н. С. П. С. Ч. Н. С. Т. В.

Середа 15. червня, 1932

"Хвалитесь імям його святым! Нехай радується серце тих, що шукать Господа!" — Пс. 105: 3.

МАЮЧИ опіку й охорону Єгови і запевненнї, що Бог викінчить свою добру роботу у "служі", він прославляв Го-

спода і хвалитсь Його силою. Він не соромиться в присутності могучих свого світа, тому що він не шукає ласки у них. Для нього ласка чоловіка немає жадної вартости. Він не думає про себе високо в своїм серці або думє в присутності покірних, тому що він знає, що все, що він має, він отримав з ласки Божої, і що він сподіає на Бога із тим, що він знає. Він не хвалитсь фактом, що він визнає правду від якогось визначного чоловіка, ані він піддає за се чоловікові честь або славу, бо він знає, що всяка честь і слава за правду належаться Богу, і він радується всякого часу, прославляючи імя Єгови. — В 4/1/31

Середа 22. червня, 1932

"Так говорити Господь Бог: Я возведу із верховіття високого кедра та й посаджу. — з найвищих його нарістків відомну нижній нагончик та й посаджу на високий і великий горі." — Езек. 17: 22.

ІСУС, свіжий новий і зелений, і тому повний життя, є тією агаданкою верховіття високого кедра. "І виїде нагонєць із кореня Есейового і вітка виросте з кореня Його." (Ісаї 11: 1) Гора Сион символічно представляє вершок Божої організації, і на сій то горі Сион, він посадив Ісуса як на "високий і великий горі". Ісус Христос отримав першенство над усіма річами (Кол. 1: 18) Те нове кедрове дерево — се правдива парська родина Єгови, царства небесного; а Ісус Христос се земський правильний Цар і Голова царства. Свідки Єгови тепер голосно голосять ся правду. О І, 232

Середа 29. червня, 1932

"Зроби, щоб імя твоє узнали вороги твої, од лица твого задрожали в народи." — Ісаї 64: 2.

СЕ є цілковито в гармонії з волею Божою, щоби останок молився о знищення Божих ворогів; щоби імя Всевишнього було шановане і прославлено по всій землі. Нехай ніхто з останка не допустить ненависти до свого серця навіть проти найгіршого лукавого чоловіка. Пимста належить до Бога Єгови і Він відплатить по справедливості закли оправдання свого імя. Тому що останок вірно виконує се і розказує свідонтво відносно царства, тому ворог шукєє знищити останка. Раді імени Єгови, вони властиво моляться, щоби ворог був знищений. В 7/1/31